

LVIII.

Forslag

til

Hilsen til den danske Hær.

 Af Carlsen, Hasle og Bloug:

Dannevirke er opgivet! Den danske Rigsdag er bleven overrasket og bedrøvet ved denne Efterretning; men Rigsdagens Fortrøstning til Fremtiden er ikke bleven svækket, og Hærens vil heller ikke være det.

Den danske Hær maatte uden Sværdslag forlade Holsteen, udsat for Fjendens og Befolkningens Haan, men den vedligeholdt under Tilbagetoget fuldstændig Orden og værdig Ro. Paa sjette Uge maatte den dernæst taale Kulde, Strabadser og Savn, men den blev dog sig selv lig og imødefaae Kampens Dag med Længsel. Kampen begyndte, og i de Træfninger, som forefaldt, gjorde enhver sin Pligt og gik med freidigt Mod i Ilden. — Det danske Landsting takker den danske Hær!

Dannevirke er opgivet, men det danske Landsting taber aldrig sin Tillid til den danske Hær, aldrig sin Tillid til sine Sønner og Brødre, det levende Dannevirke. Hæren leve! Saa snart Omstændighederne tillade det, vil den atter gaae fremad — fremad med Gud for Konge og Fædreland! Vi stole paa den levende Gud, vi stole paa Folkeaanden, og vi stole paa vor Hær, over hvilken denne Aand svæver.

Den danske Rigsdag skal ikke glemme sin Pligt i faa alvorssfuld en Tid; Landstinget opfylder en ringe Deel af denne ved at sende Danmarks Riges brave Hær sin broderlige Hilsen!
